

911

1834. Συμφωνητικόν, ἀπὸ 9 Ἰουνίου, μεταξὺ τῶν πέντε προεστώτων τῆς ἐπαρχίας Κονίτσας, περὶ διοικήσεώς της, ἐν 339, σ. 212–213.

912

1834. Φιρμάνιον πρὸς τὸν καθῆν Θεσσαλονίκης, κατὰ τὸ ὅποιον, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου, κατηργήθη τὸ εἰς τὸν μ. Θεσσαλονίκης Μελέτιον δοθὲν φιρμάνιον, ὅπως τιμωρῇ τοὺς παραβάτας τῶν θρησκευτικῶν ἐθίμων διὰ ραβδισμού μὲ φάλαγγα, διότι οὗτος, ὡς ἐξηκριβώθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου, ἐξεβίαζε μὲ τὸ μέτρον τοῦτο τοὺς ραγιάδες τῆς ἐπαρχίας του. Μνημ. ἐν 32, σ. 526.

913

1834. Προνόμια Σάμου, ἐν 248 καὶ ἐν 127, τ. 4, σ. 405–408.

914

1834. Γράμμα πΚ. Κωνσταντίου, πρὸς κληρικούς Φιλιππουπόλεως, περὶ συνοικεσίων, ἐν 17, σ. 58–59.

915

1835. Ἐγγραφον, ὑπ' ἀριθ. 926, ἀπὸ 30 Μαρτίου, Δημογεροντίας Ἀργους, περὶ νομικῶν ἐθίμων,

ὑποβληθὲν εἰς τὸ Δημ. Συμβούλιον Ἀργους, τὸ ὅποιον, διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Ἰουνίου, ὑπ' ἀριθ. 11, ἐγγράφου του, μετὰ τινων ἐπενεχθεισῶν παρατηρήσεων, διεβίβασε πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν, ἐν 49, σ. 114–118, ἐν ὑποσημειώσει.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 926 ἔγγραφον ἄρχεται οὕτω :

«Θεωρήσασα ἡ Δημογεροντία αὕτη τὸ . . . Β. Διάταγμα τῆς 23 Φεβρ. 1835 ἐξ οὗ . . . ὁ . . . βασιλεὺς, κηδόμενος διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων του, ἐκαθιέρωσε τὴν ἰσχὺν τῶν ἐπικρατούντων ἐθίμων πρὸ παντὸς νόμου. Τὸ τοιοῦτον δὲ Β. Διάταγμα εἴλκυσε τῷ ὄντι τὰς ἀπὸ καρδίας πρὸς Θεὸν εὐχὰς καὶ εὐλογίας ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ὑπηκόων του διὰ τὴν στερέωσιν τοῦ βασιλικοῦ αὐτοῦ Θρόνου, καθ' ὅτι ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐθίμων στηρίζονται ὅλαι αἱ πράξεις των, καὶ ἐὰν ἤθελον παραμεληθῇ, δὲν ἤθελεν ἔχει ἀσφάλειαν τινὰ τῶν μέχρι τοῦδε θετικωτάτων δικαίων του . . . Ἐπαναλαμβάνει ἡ Δημογεροντία αὕτη τὰς παρατηρήσεις της διὰ τὰ ὑποβληθῶσιν καὶ τὰ παρόντα ἔθιμα . . . ὅσον τὸ συντομώτερον καὶ διευθυνθῶσιν ἐκεῖθεν εἰς τὰ καθεστῶτα δικαστήρια καὶ τὰς ἄλλας Ἀρχὰς μετὰ τῶν προλαβόντως καταγραφέντων, ἐπειδὴ καθ' ἡμέραν ὑποκινούμεναι διενέξεις παρὰ τῶν ἐκ τούτων ὀφελουμένων, ταράττουν τὴν εἰρήνην, τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν